

Vzali jsme ven slepice, ať se taky po ránu trochu rozhejbaj, ne? ☐

Napadlo mě to zase až při odchodu a když jsem je vytáhla ze skříně na světlo boží vypuklo doma převeliký veselí. ☐ . Každý ohařík drapsnul jednu slípku a rejdlil prostorem. Díky Taliprtce už ani jedna nekdáká, tudíž bylo možný je nechat rejdit, neb nehlučeli. Jen Tali radostně spadla dolů pod schody a tím způsobila malý zemětřesení. Donesli si slípky až k vchodovým dveřím. Ven jsem je vynesla já, páč natěšenost byla moc veliká.

Tali si nejdřív musela zaběhnout pod křovíčko zkontrolovat cosi v zemi, co jí tam zajímá už tak 14 dní. Každý venčení utíká nejdřív tam i kdyby si na močáku uzal měla udělat ☐ , teprve až po kontrole se může vyčůrat. Zato Rumíček nadšeně hopíkal a čekal, kdy milou slípku vydám. No tak jsme si šli s Rumouškem blbnout pro začátek sami a nechali ji, ať si zkoumá. Slepice poletovala vzduchem a Rumouš byl nadšen. Po nějaký chvíli jsem zavolala na Taliprtku, ať se k nám už laskavě připojí a když tak učinila, mohla se rozskočit radostí. SLEEEEPICEEE! Jaksi úplně zapoměla, že si ji brala ven. Inu - budu se opakovat - komu nejní shůry dáno.... že jo.... tak ten ani v tý apatyce ☐ .

Rozjela jsem hru s dvěma slepicema a ohaříci lítali jak papíry, když foukala Sabina. Vždycky mě mrzí, že u takovýhodle blbnutí není někdo s foťákem, páč co ti dva předváděj za kreace ☐ ☐ ! Nejlíp, pochopitelně, když hodím vejšku. A že Tali pak následně taky hópne vejšku. To by člověk nevěřil, jak takovej kolos, navíc poměrně neohrabanej, dokáže krásně a elegantně vyskočit opravdu vysoko. Talířová se svou potřebou vítězných koles rotovala po okraji louky, ale za její mez se nevzdalovala. Max. se zastavila a zkoumavě hleděla dolů. Stejně tak pak podél paneláků. No, škoda, že jí to nevydrželo, todleto ukáznění se.

Odešli jsme z louky a zamířili na kraj našich domů. A! Ač si doposud disciplinovaně nesla milou slepici v kušně, tak ji rázem pustila a jala se čímsi fedrovat. Po dlouhý době tohle udělala. A tímto si rozhodla o dalším průběhu procházky. Páč v ten moment pro ni procházka skončila. Je fajn, že neprchala nikam do dále, nicméně .... smolikof. Zatčení, rychlej pochod dom a odchod na pelech. A my měli s Rumíčkem tím pádem prostor sami pro sebe. Já se rozčilovat nebudu. Vyvenčená komplet seš, takže strádat nebudeš. Nazdrar, bouchla sem dveřma a šli jsme spolu s Rumíčkem blbnout ešče na louku. A že sme toho stihnuli teda! Krom několikerého ulovení jedné slepice, jsme dali taky aportýrování slepic v pořadí jaký určím a co hlavně! Ty jo stííhačky kolem hřiště. Jako ale obr stíhačky ☐ ☐ A pak

ešče zase to aportýrování vobouch slepic. A to dokonce s diváctvem. Páč opodál postával pán s pubertálním labrošem. Původně byl pravděpodobně určen na asistenční výcvik - protože chodil povenku výhradně jen s dečkou, teď už bez ní, tak nevím, zda ho vyřadili. Co ale vím s jistotou a to mě teda fakt mrzí, že už jako malililiinkatý ščenátko, ledva se u nás objevil, byl vykastrovanej ☐ . Prasárna nejtěžšího kalibru. No, komentovat to nemá cenu, jen jsem si tady tak povzdechla. Páč pokaždý, když jsem ho viděla, mi to bylo líto.

Dořádili jsme s Rumouškem, dali si ještě jeden okruh kolem domů, aby se vydejchal a zklidnil a pak už návrat. Páč hola hola práce volá, že jo. Taliprtka ležela na pelechu a čučela jak puk. No joo, no. Jaký si to uděláš, takový to máš. Dala jsem jim snídani a odchodovej desátek dostávaj enem ty hodní pejsci, takže pro tenhle den jsem ušetřila ☐ ☐ ☐ .